

Izložba o stvarima starca

Dobrodošli u izložbu slavnog ribara Santiaga koji je ulovio veliku kitopsinu, nažalost nije spasio ništa osim njenog samog kostura.

- Koliba Santiaga(starca) je bila sagrađena od žilave kore pupoljaka kraljevske palme zvane guano, a u njoj je bio krevet, stol, samo jedan stolac i mjesto na zemljanome podu na kojem se kuhalo drvenim ugljenom.
- Slika u boji svetog Srca Isusa – doznajemo da je starac vjernik kršćanske vjere, to također doznajemo kad u knjizi izreče molitvu „Zdravo Marijo“ i ima sliku Blažene Djevice od Cobre. To su mu bile uspomene na pokojnu ženu.
- Slika njegove pokojne žene na polici ispod čiste košulje – starac je prilično usamljen otkad mu je žena preminula i da mu bude lakše, da se ne osjeća tužno, da nema konstantan podsjetnik kako je sam, sakrio je sliku ispod košulje kako je ne mora gledati.
- „stol, samo jedan stolac“ – pisac naglašava kako je starac usamljen.
- „Dječak je znao da nema ni lonca žute riže s ribom.“ , „Košulja mu bila toliko puta krpljeno da je nalikovala na jedro, a zakrpe su izbijeljele od sunca tako da su bile različitih nijansi. Ipak, starčeva je glava bila vrlo stara, a kad bi sklopio oči, nije bilo na licu ni traga od života. Novine su mu ležale na vjetarcu. Bio je boss.“ – socijalna karakterizacija.

- Santiagova koliba je bila malena, no za njega dovoljna. Uvijek je bio zadovoljan s onim šta ima i kad nije imao ono što mu je bilo potrebno snašao se s onim što ima.

„Sad nije vrijeme da razmišljaš o onome što ti fali. Radije razmišljaj o tome što možeš s onim što imaš.”